

ਏ ਕੇ ਸੀਕਰੀ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰੀ ਦੱਤ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨੋਟੀਅਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2012 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 76

ਮਾਰਚ 26 ? 2013

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ, 1919 - CL X - ਸਰਵਿਸ ਲਾਅ - ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਰਿੱਟ ਖਾਰਜ - ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ - ਰੱਖੀ ਗਈ - 'ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। **NET** ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ - ਦੋ ਕਾਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਾਇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਬੇਦਾਗ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਨੈੱਟ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ. ਕਮਲ ਸਿੰਘ ਸਹਾਰਾਵਤ 1999(8) SCC 44 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਜਿਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦਾ ਸਕੇਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ।

(ਪਰਾ 17)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਆਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲਜ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 20)

ਐਸਪੀ ਜੈਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੀ.ਕੇ.ਚੌਧਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜ਼ੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।

.1. ਐਸ.ਪੁਰੀ, ਐਡਲ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।/br/Ae ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਅੰਕਿਤ ਗੋਇਲ, 2012 ਦੇ I. PA ਨੰਬਰ 76 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ ਵਕੀਲ

ਏ ਕੇ ਸੀਕਰ 1, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ

(1) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਠ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਦੋ 'ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ' ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 28.09.2011 ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਸੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਅੰਤਰ-ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਰਿੱਟ pctionswrc ਮਿਤੀ 28.09.2011 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਬਲਯੂਸੀ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ:-

2012 ਦਾ L PA ਨੰ. 136 (1989 ਦੇ CWP ਨੰ. 4946 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ) ਅਤੇ 2012 ਦਾ LPA ਨੰ. 78 (1992 ਦੇ CWP ਨੰ. 13763 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ)।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1989 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 4946 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਹਨ, ਸਾਰੇ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਮਿਤੀ 04.03.1975 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਿਆ

ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ; ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕਾਲਜ ਕੇਂਡਰ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਨਾਭਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਚਾਰੀਆ ਅਤੇ ਅਚਾਰੀਆ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 400-600 ਅਤੇ 300-600 ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਕੇਂਡਰ ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਸਕੂਲ ਕੇਂਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕਾਲਜ, ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਦੇ ਕਾਲਜ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1972.

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ, ਜੋ ਕਿ 1992 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 13 763 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਸਕੇਲ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ। ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਕੋਲਾਜ਼ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਕੇਂਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਲੈਕਚਰਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4)2012 ਦਾ LPANo.76 (1992 ਦੇ CWPNo. 9431 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ) ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

1992 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9431 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 9 ਤੋਂ 11 ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਸੋਧਿਆ ਸਕੇਲ ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 700-1600 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵੀ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ। ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਕੂਲ ਕੇਂਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਲੈਕਚਰਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਨਟ-ਸ਼ੈਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ: -

i) 'ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਕਤ ਦੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ii) ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੇ ਸਿਲੇਬਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੋਰਸਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(6) ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਚਾਰੀਆ ਲੇਖ ਰਾਮ ਦੀਕਸ਼ਿਤ (ਜੋ 1991 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 8765 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਕਾਲਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪੀਸੀਐਨਸੀਬੀਐਲਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਸਕੇਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ।

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਪਟਿਆਲਾ 1860 ਵਿੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਕਲਾਸੀਕਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗਣਿਤ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸਨ।

ਸਾਲ 1862 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1870 ਵਿੱਚ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 1874 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਲਾਰਡ ਨੌਰਥ ਬਰੁਕ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕਾਲਜ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਰਿਪਨ ਦਾ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ। ਨੇ ਸਾਲ 1884 ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ। ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਵਿਸ਼ਾਰਾ, ਪ੍ਰਜਾਨਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 1912 ਵਿੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਦਿਆਲਿਆ 1963 ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸੰਸਥਾ ਅਰਥਾਤ ਸਰਕਾਰੀ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਕਲਾਸੀਕਲ ਐਂਡ ਮਾਡਰਨ ਇੰਡੀਅਨ ਲੈਂਗੂਏਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ OT ਅਤੇ MI L ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਰਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਕੋਰਸ ਲਈ, ਐਮ.ਏ. ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਯੂ ਸ਼ਾਸਤਰੀ + ਆਚਾਰਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(7) ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ ਪਰ 13.06.1969 ਨੂੰ ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਸਮਝ ਕੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਲਈ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 25.12.1970 ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਖੁਦ 22.06.1972 ਨੂੰ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(8) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਲੇਖ ਰਾਮ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਲੇਖ ਰਾਮ (ਜ) ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਪੱਧਰ ਵਾਂਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(9) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਭਾਗ-1 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਰਦ ਜਾਂ ਐਮ.ਏ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਰਦ ਐਮ.ਏ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨੂੰ ਐਮ.ਏ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਲਜ ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਰਦ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਕੇਵਲ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸੀ। ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਲ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 04.03.1975 ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸਥਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ।

ਇਮਪਗਨਡ ਨਿਰਣਾ

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਪੂਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਾਭਾ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਕਾਲਜਾਂ) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਖੁਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਕੂਲਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਆਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਸ ਟਰਾਈਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(11) ਇਲੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਤਸੁਕ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਕੂਲ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਘੱਟ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਕੂਲ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 'ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਆਇਆ ਸੀ।

ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਕਾਲਜ) ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਇਹ ਖੋਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਹਨ: -

“ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ।

HARI DUTT SHARMA AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 705
AND ANOTHER (A.K. *Sihi*, C.J.)

ਇਹ ਫਿਰ ਰਾਜ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1 ਫਿੱਟ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਜ਼ (ਸਕੂਲ) ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸਕੂਲ ਕੇਂਡਰ ਤੋਂ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਅਡਜਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। 'ਫਿਸ ਵਿੱਚ 1999 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 3365 ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ 7 ਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

22. ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਕੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਸਕੂਲ ਕੇਂਡਰ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਦਾ ਸਕੋਲ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਕਾਲਜ ਕੇਂਡਰ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੋਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੀ. 'ਸਕੋਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 8 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਆਰਕ ਅਧਿਆਪਕ ਜੋ ਸਕੂਲ ਕੇਂਡਰ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਜੋ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਕੋਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ thccolcgc ਕੇਂਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਕੋਲ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਕੇਂਡਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੰਨਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਪਬਲਿਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸੀਆਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 8 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਕਾਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੋਲਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

(13) ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਆਰਕ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਅੰਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਹਿਲੇ ਅੰਕ 'ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ii) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੋਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ?

(14) ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਕੇਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਲਜ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ

(15) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਨਾਭਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 26.10.1960 ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਅਤੇ 1 ਲੀਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਸਕੋਲ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਅਧਿਆਪਕ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੇਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੋਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਰੇਡਾਂ ਦੀ ਇਨਕੌਨ ਫਾਰਮਿਟੀ ਨੂੰ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। Ue ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਲਜ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਲਖ ਰਾਮ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਟਾਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(16) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਕਾਲਜ) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ 10.07.2012 ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ:-

a) ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਕਾਲਜ), ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਕੇਡਰ ਤੋਂ ਕਾਲਜ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

b) The ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ U.G.C ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਾਲਜ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜ 55% (ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੁਆਇੰਟ ਸਕੋਲ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੇਡ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਦੇ ਗਰੇਡਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟੈਸਟ (ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ) SLET/SET ਜੋ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ/ਕਾਲਜਾਂ/ਐਲ.ਐਨ.ਟੀ.ਟੀ., ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

c) ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਢੰਗ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

(1) 'ਐਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਏ.ਸੀ.ਪੀ./ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਕੇਡਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਾਲਜ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

(17) ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਾਇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਦੋਸ਼ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਨੈੱਟ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮਤਲਬ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਮਲ ਸਿੰਘ ਸਹਰਾਵਤ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦਾ ਸਕੇਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ।

(18) 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"18. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ. ਕਨੀ ਚੰਦਰ 1997 (5) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 253, ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਰਸ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟਿੱਕਣ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। 1' ਇਹ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਟੈਰੇਂਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਇਸ ਆਸਾਨੀ ਵਿਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਸੀ।' ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ 'ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ, ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੌਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। , ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਪਵਾਦ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਮੁਹਾਰਤ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਰਗੀਆਂ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇ-ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। 'ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਵੀ ਆਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।' ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਜੋ ਭਟਕਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਸ ਸਕੇਲ ਦੀ ਫਿਟਮੈਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇੱਥੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (AK Sibi. CJ.)

(19) 'ਹਾਇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ *m ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 2002 (2) ਐਸਸੀਸੀ 354* ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਟੀਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸੈਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਹੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰਨੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਜਗਜੀਵਨ ਹਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2009) 3 ਐਸਸੀਸੀ 667* ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਰਕ-ਚਾਰਜਡ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਸੀਪੀ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ। 11 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅੰਤਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਆਈਲੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ *ਰਾਣੀ ਕੇਸ* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਵਿਸ਼ਾਰਦ, ਪ੍ਰਜਾਨਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਕੇਡਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟਾਰ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ. ਆਚਾਰੀਆ ਲੇਖ *ਰੈਟ 1990 1 SCT 267*, ਲੇਖ ਰਾਮ ਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਕੇਡਰ ਤੋਂ ਇਲੀਅਨ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸੀ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਕੇਡਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ *ਰਾਮਪਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਕਰਨ ਆਚਾਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ AIR 19 75 SC 24 78* ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ I loshiarpur ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਚਰਣ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਐਂਡ ਇੰਡੋਲੋਜੀਕਲ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅਚਾਰੀਆ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਡਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਮਏ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਚਾਰੀਆ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ

ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਠੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਐਮਏ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(1) 1 ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਈ-ਐਕਸਚਰ ਵਜੋਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਕੇਡਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਨੇ ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਕਿ ਲੈਕਚਰਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੂਪਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(19) ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(20) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰਕ ਟੀਚਿੰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲਜ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ 'ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ' ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ (i) ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਕੂਲ ਕੇਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਐਸ ਗੁਪਤਾ

3065/HC ILR—ਸਰਕਾਰ। ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ. ਐੱਚ. ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

